

излѣзли да ни посрѣщнатъ съ запалена борина въ рѣка.

Бенковски и тукъ не можа да се сдържи. Отвори уста и заговори пламенно.

Дадохме потребнитѣ нареждания; взехме и отъ тукъ нѣколко конници и потеглихме за село Мухово, което сѣщо бѣше възстанало. Муховци в че бѣха изпратили своитѣ семейства въ Сръдна гора, на опредѣленото сборно мѣсто — *Еледжикъ*, близо до Троян вѣтъ врати.

Цѣла нощъ не слѣзохме отъ конетѣ. Обиколихме и другитѣ села. Повредѣ възстанието бѣше пламнало.

Кога е сѣмна, гледахме полето отъ единъ върхъ на Сръдна гора. Турцитѣ не бѣха се окопитали още.

Върнахме се въ Панагюрище. И наново хвърковатата чета на Бенковски поде своята обиколка,

IV.

СРАЖЕНИЯТА.

Тѣ се очакваха всѣка минута. Дойде извѣстие, че околнитѣ турци и черкези се опитали да нападнатъ с. Петричъ. Четата потегли за тамъ. Петричани бѣха излѣзли да правятъ окопи край селото.

Турцитѣ нападнаха. Започна се сражението. Скоро неприятелътъ бѣше отбитъ.

На 24 априлъ стражаритѣ извѣстиха, че въ Мирковското поле, на северъ, се забѣлѣзала турска войска. Веднага пратихме извѣстие за въоръжена помощ отъ Копривщица и Панагюрище. Тукъ хора имаше, но нѣмаше достатъчно оружие.

Искараха на позицията и новоизработеното черешово топче.

На 25 априлъ преди обѣдъ бѣхме нападнати наново отъ голѣмо множество турци, които дойдоха отъ Златица. Сражението бѣше упорито. Турцитѣ пакъ бѣха отбити.

Бенковски окуражи петричани. И четата потегли за Еледжикъ, дето бѣше главниятъ възстанически лагеръ и отъ дето викаха войводата да дойде по-скоро.